

KLAGE OVER KOMMUNENS AFGØRELSE OM PARKERINGSORDNING

Kommunen kan lovligt bestemme, at parkeringsanlæg, parkeringspladser m.v., som er en del af kommunevejens areal, og hvor det skønnes nødvendigt at regulere færdselsadfæren, skal være omfattet af betalingsordningen i vejlovens § 107, stk. 2. Spørgsmålene om afgiftens størrelse og provenuets anvendelse beror på kommunens skøn, som Vejdirektoratet ikke kan tage stilling til.

Du har i mail af 9. juli 2010 skrevet til Statsforvaltningen, og klaget over kommunens parkeringsordning.

Du skriver, at det er i strid med loven, når kommunen opkræver parkeringsafgifter ud over, hvad der svarer til udgifterne til at administrere ordningen. Du mener, at kommunens måde at administrere ordningen er en pengemaskine, og blot en ekstra skat til bilisterne.

Statsforvaltningen har i brev af 14. oktober 2010 sendt din klage til Vejdirektoratet vedlagt en udtalelse af 22. september 2010 fra kommunen.

Vejdirektoratets afgørelse

Kommunen kan lovligt bestemme, at parkeringsanlæg, parkeringspladser m.v., som er en del af kommunevejens areal, og hvor det skønnes nødvendigt at regulere færdselsadfæren, skal være omfattet af betalingsordningen i vejlovens § 107, stk. 2.

Spørgsmålene om afgiftens størrelse og provenuets anvendelse beror på kommunens skøn, som vi ikke kan tage stilling til.

Hvad kan vi tage stilling til?

Vi kan som klagemyndighed alene tage stilling til, om en afgørelse truffet af kommunen efter bestemmelser i vejlovgivningen¹, her vejloven², er lovlig. Det fremgår af vejlovens § 4, stk. 1, jf. henlæggelsesbekendtgørelsens³ § 7 stk. 1, nr. 1.

Vi kan ikke tage stilling til kommunens skøn inden for lovens rammer. Vi kan således ikke tage stilling til, om det er rimeligt eller hensigtsmæssigt, at kommunen bestemmer, at der skal opkræves betaling for parkering på kommunens veje, eller om det er rimeligt og hensigtsmæssigt at behandle parkeringsafgiften for et særligt parkeringsanlæg efter bestemmelsen i vejlovens § 107, stk. 2, frem for bestemmelsen i vejlovens § 107, stk. 1.

¹ Vejloven, vejbidragsloven, privatvejsloven og vintervedligeholdelses- og renholdelsesloven

² Lov om offentlige veje, jf. lovbekendtgørelse nr. 893 af 9. september 2009, som ændret ved lov nr. 553 af 26. maj 2010

³ Transportministeriets bekendtgørelse nr. 756 af 22. juli 2005 om henlæggelse af opgaver til Vejdirektoratet

Vi kan desuden tage stilling til, om kommunen har overholdt almindelige forvaltningsretlige regler, herunder bestemmelser i forvaltningsloven⁴, i forbindelse med en afgørelse truffet efter vejlovgivningen. Men vi kan ikke tage stilling til, om kommunen har overholdt almindelig god forvaltningsskik.

Bestemmelserne om opkrævning af betaling for parkering på offentlige veje
Hjemmelen til at opkræve betaling for parkering på offentlig vej findes i vejlovens § 107, som har følgende ordlyd:

§ 107. For benyttelse af særligt indrettede offentlige parkeringspladser og -anlæg for motorkøretøjer kan vejbestyrelsen lade opkræve en afgift til dækning af udgifterne ved indretningen og driften, herunder ved udøvelsen af tilsyn med de parkerede motorkøretøjer.

Stk. 2. I øvrigt kan vejbestyrelsen i samråd med politiet bestemme, at der på steder, hvor en begrænsning af adgangen til at parkere motorkøretøjer er ønskelig, opkræves en parkeringsafgift, der kan sættes i forhold til det tidsrum, i hvilket motorkøretøjerne holdes parkeret.

Bestemmelsen stammer fra § 56, stk. 2, i den tidligere gældende vejbestyrelseslov⁵. Det oprindelige lovforslag indeholdt i stk. 4 en bestemmelse om, at de parkeringsafgifter, der blev opkrævet efter såvel stk. 1 som stk. 2 skulle føres til indtægt for "vejvæsenets kasse". Denne bestemmelse blev dog opgivet i forbindelse med Folketingets behandling af lovforslaget, jf. FT 1956-57, Tillæg B, sp. 222.

Transportministerens svar af 21. december 2009 til Folketingets Kommunaludvalg
Transportministeren har i dette svar til Folketinget besvaret et spørgsmål vedrørende lovligheden af kommunes beslutning om at hæve beboerlicenserne med 254% den 1. oktober 2010.

Transportministeren svarede følgende:

"Det fremgår af Borgerrepræsentationens beslutningsprotokol af 15. juni 2005, at kommunens Borgerrepræsentation på sit møde af samme dato, traf beslutning om udvidelse af parkomatordningen og justering af takster og licenser. Det fremgår endvidere, at beboerlicenserne i 2010 forhøjes fra 175 kr. til 600 kr.

Det fremgår yderligere af beslutningsprotokollen, at beslutningen blev truffet "med henblik på en dæmpning af biltrafikken i myldretiden og en formindskelse af biltrafik, der cirkulerer i de tætte byområder for at lede efter parkeringsplads".

⁴ Lov nr. 571 af 19. december 1985, jf. lovbekendtgørelse nr. 1365 af 7. december 2007

⁵ Lov nr. 95 af 29. marts 1957 om bestyrelsen af de offentlige veje. Ophævet den 1. april 1972.

Parkeringslicenser på offentlige veje for beboere har hjemmel i § 92, stk. 1, i færdselsloven og i § 107, stk. 2, i lov om offentlige veje.

I henhold til færdselslovens § 92, stk. 1, kan kommunalbestyrelsen som vejbestyrelse for sine kommuneveje med samtykke fra politiet træffe særlige bestemmelser om parkering og standsning. I forbindelse med en sådan afgørelse skal kommunalbestyrelsen navnlig varetage vejtekniske og trafikale hensyn, herunder hensynet til trafiksikkerheden og trafikafviklingen.

Ifølge vejlovens § 107, stk. 2, kan vejbestyrelsen - i samråd med politiet - bestemme, at der skal opkræves en afgift med henblik på at begrænse parkeringen på bestemte steder. Afgiften kan sættes i forhold til det tidsrum, i hvilket motorkøretøjerne holder parkeret.

Bestemmelsen tager ikke stilling til, hvor stor en afgift der må opkræves, og er ikke til hinder for, at der fx opkræves forskellige afgifter fra forskellige grupper af køretøjer eller trafikanter ud fra saglige hensyn.

Endvidere er der ikke krav om, at indtægten fra en sådan ordning skal benyttes til et specielt formål, hvorfor vejbestyrelsen i princippet kan benytte indtægten til andre formål end parkering.

Jeg kan herudover oplyse, at der i regi af Indenrigs- og Socialministeriet pågår et tværministerielt arbejde vedrørende kommunernes anvendelse af betalingsparkering og udviklingen på området".

Kommunens redegørelse af 22. september 2010

Kommunen har i en udtalelse af 22. september 2010 til Statsforvaltningen redegjort nærmere for grundlaget for stigningen på betalingsparkering og beboerlicenser. Kopi af udtalelsen vedlægges.

Kommunens udtalelse giver ikke Vejdirektoratet grundlag for at antage, at kommunen ikke har foretaget en konkret vurdering af reguleringsbehovet i de forskellige parkeringszoner, eller at kommunen skulle have varetaget usaglige hensyn.

Vejdirektoratets konklusion

Vi kan konstatere, at kommunen lovligt kan bestemme, at der skal opkræves betaling for benyttelse af parkeringspladser m.v. på de offentlige veje (kommunevejene).

Kommunen kan lovligt bestemme, at afgiften for benyttelse af et parkeringsanlæg eller anden særligt indrettet parkeringsplads skal fastsættes efter bestemmelsen i vejlovens § 107, stk. 2, idet kommunen mener, at der er et behov for at kunne regulere færdselsadfærden bl.a. ved hjælp af denne afgift.

Som nævnt ovenfor kan vi ikke tage stilling til afgiftsniveauet eller til provenuets anvendelse.

Vi mener ikke, at en udnyttelse af en eksisterende hjemmel i vejlovgivningen til at regulere færdselsadfærden ved hjælp af parkeringsafgifter er i strid med regeringens skattestop.

Søgsmålsvejledning

Hvis du ønsker, at domstolene skal tage stilling til kommunens afgørelse eller til vores afgørelse i klagesagen, skal søgsmål være anlagt inden 6 måneder efter modtagelsen af denne afgørelse, jf. vejlovens § 4, stk. 6, 2. pkt.

